

Dani Žbontar rođena je 1957. godine u Brežicama. 1982. godine diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Ljubljani pri prof. Niko Kralju s radnjom: Sistem keramičkih posuda za ugostiteljstvo. Boravila na jednogodišnjem studiju keramike, slikarstva i skulpture na univerzitetu Mississippi, USA, 1979. godine. Bavi se oblikovanjem keramike i pedagoškim radom. Izlagala je na mnogobrojnim samostalnim i kolektivnim izložbama diljem svijeta (Argentina, Austrija, Egipat, Francuska, Holandija, Hrvatska, Italija, Japan, Mađarska, Njemačka, Portugal, Slovenija, Španjolska, Švicarska, USA, itd.) Nagrađivana mnogo puta. Radovi joj se nalaze u nekoliko muzejskih zbirkama. Živi i radi u Ljubljani, SLO.

Adresa: Obirska 30, 1000 Ljubljana, tel: 00386 41 742 000, e-mail: dani.zbontar@gmail.com

Dani Žbontar je rođena 1957 u Brežicah. Leta 1982 je diplomirala na fakulteti za arhitekturo v Ljubljani pri prof. Niku Kralju, z diplomsko nalogo: Sistem keramične posode za gostinstvo. 1979 je bila na enoletnem študiju keramike, slikarstva in kiparstva na univerzi Mississippi, ZDA. Od tedaj se ukvarja z oblikovanjem in poučevanjem keramike. Udeležila se je mnogih skupinskih razstav doma in v tujini (Argentina, Amerika, Avstrija, Egipat, Francija, Hrvaška, Italija, Japonska, Madžarska, Nizozemska, Nemčija, Portugalska, Slovenija, Španija, Švica ...). Večkrat je bila nagrajena. Njena dela so razstavljeni v muzejskih zbirkah. Živi in dela v Ljubljani, Sloveniji.

Naslov: Obirska 30, 1000 Ljubljana, tel: 00386 41 742 000, e-mail: dani.zbontar@gmail.com

DANI ŽBONTAR

Dani Žbontar was born in 1957 in Brežice, Slovenia. She graduated from Faculty of Architecture in 1982 with diploma thesis „Industrial Ceramics Design“ under mentorship of prof. Niko Kralj. In 1979 she spent a year studying ceramics, painting and sculpture at Mississippi University in the United States. Her works were shown at numerous group exhibitions at home and abroad (Argentina, Austria, Croatia, Egypt, France, Germany, Hungary, Italy, Japan, Netherlands, Portugal, Slovenia, Spain, Switzerland, United States, ...) and have received many awards. Her works are also kept in museum collections.

Address: Obirska 30, 1000 Ljubljana, tel: 00386 41 742 000, e-mail: dani.zbontar@gmail.com

PARK U GALERIJJI

Dani Žbontar predstavlja tri rada izvedena keramičkom tehnologijom. Ovi radovi nastali su odvojeno i nisu mišljeni kao jedna celina. No, unutar ove prezentacije, možemo ih doživeti kao triptih. Na svakom je primetna čistoća pristupa, uvek stroga igra i koncentracija na zaokruživanje pojedinog istraživanja. Sva tri objekta zapravo su kompozicije sastavljene iz više elemenata od kojih neki kao da se ponavljaju. No, odmah postaje jasno da se smišljeno uklapaju u pojedinu celinu. Tu je instalacija Klupa. Sastavljena je od keramičkih segmenata koji se vizuelno nastavljaju i čine uravnotežen i monumentalan objekat od dvanaest kocki, čije gornje horizontalne površine spajanjem sačinjavaju valovitu površinu. Drugi rad takođe je sastavljen iz delova. Pred nama je podastrt travnjak izveden vlaknastim strukturama koje podražavaju izgled busenja trave. Treći rad sastoji se od šupljih okruglih formacija sličnih balonima. Plavi tonovi koji prevladavaju asociraju ideju vazduha, visina, otvorenih prostora.

Ove predmete autorka postavlja u područje beline galerijskog mira. Strategija ove prezentacije signira odnos „bele kocke“, kao idealnog miljea za prezentovanje umetničkih radova, i životnog prostora. Radovi, uneti u neutralne proporcije galerije, sugestivno aktiviraju prostor. Nameće se asocijacija nadrealnog parka, perivoja: klupa, travnati pod, baloni. Samo što ne čujemo vesele povike dece. Na proveru je neutralnost / definisanost prostora uvođenjem jednog u drugi. Umetnica park uvodi u galeriju. Galerija je realna, park je irealan. Ili obrnuto? Bela kocka služi joj kao poprište sučeljavanja.

Prostor predmeta izložen je prostoru vremena. Shodno pomaku u percepciji, potrebno je staru reč posmatrač zameniti novim pojmom: učesnik. Uvođenjem iskustva posmatrača i poštujući uticaj i interakciju između posmatrača i posmatranja, otvaraju se nova shvatanja o našoj spoznaji. Jer, jedina konstanta u osvešćenom shvatanju sveta jeste promena, i to u obliku nelinearnog procesa.

Svi predmeti Dani Žbontar sastavljeni su od delova. Čini nam se da bi ih mogli presložiti. Umetnica u nama pobuđuje potrebu i želju za igrom, za slaganjem, za menjanjem doživljaja. Pobuđuje potrebu za promenom sveta. Igra u svojoj suštini to inicira. Igra, ritam, ritual. Nepravedan svet ritmičnim rasporedom pretpostavlja nalet indignacije. Odmorimo se. Slutnja i ludička kreacija postaju saveznici.

Sažetak kritike: Eugen Borkovski, jul 2013. Grožnjan.

PARK V GALERIJJI

Dani Žbontar se predstavlja s tremi keramičnim deli. Kljub temu, da niso mišljeni kot celota, jih lahko znotraj te razstave doživimo kot triptih. Odlika vseh del je enostavnost, s poudarkom na njihovem raziskovanju. Vsa tri dela so pravzaprav kompozicije, sestavljene iz več elementov, od katerih se nekateri ponavljajo. Takoj postane jasno, da so smiselno vključeni v celoto. Instalacija Klop je sestavljena iz keramičnih segmentov, ki se povezano nadaljujejo in ustvarjajo uravnotežen ter monumentalen objekt sestavljen iz dvanajstih kock, kjer sestavljene gornje plošče ustvarijo valovito površino. Drugo delo je ravno tako sestavljeno in predstavlja metaforo travnika. Narejeno je iz keramičnih svaljkastih struktur, šopov valujočih trav. Tretje delo je sestavljeno iz okroglih form, podobnih balonom. Modri toni predstavljajo idejo zraka, neba in odprtega prostora.

Razstavljene predmete avtorica predstavi znotraj beline galerijskega mira. Koncept te predstavitev pokaže na odnos med galerijskim prostorom, *white cube*, in življenjskim prostorom. Izdelki razstavljeni v nevtralnem galerijskem prostoru sugestivno aktivirajo prostor. Dobimo asocijacio nadrealnega parka: klop, trava, baloni. Kot, da samo še manjkajo veseli otroški glasovi. Na preizkušnji je nevtralnost, definiranost prostora, s tem ko smo uvedli enega v drugega. Avtorica park uvede v galerijo. Galerija je realna, park je irealen. Ali obratno? Bela kocka ji služi za predmet soočanja.

Izdelki so izpostavljeni prostoru časa. Zaradi zamika v percepciji je potrebno star pojem opazovalec, zamenjati z novim pojmom: aktivni udeleženeec. Z uvajanjem novega izkustva aktivnega udeležence, upoštevajoč vpliv interakcije med opazovalcem in opazovanjem, se odpirajo nova spoznanja. Edina stalnica v razumevanju sveta je sprememba in to v obliki nelinearnega procesa. Vsi predmeti Dani Žbontar so sestavljeni iz delov, zdi se nam, da bi jih lahko preložili. Avtorica v nas prebudi željo in potrebo po igri, zlaganju, menjanju občutenja. Spodbudi potrebo po spremembi sveta. Igra v svojem bistvu to sproža. Igra, ritem, ritual. Nepravičen svet s svojim ritmičnim rasporedom predstavlja nevarnost indignacije. Za trenutek se ustavimo. Slutnja in igriva kreacija postaneta zaveznici.

Povzetek kritike: Eugen Borkovski, julij 2013. Grožnjan.

PARK IN A GALLERY

Dani Žbontar presents three ceramic works, which were created separately and were not conceived as a whole. In this presentation, however, we can experience them as a triptych. Their main virtue is simplicity with a hint of exploration. All three works are made from the composition of several elements, some of which are repeated. Immediately it becomes clear that the pieces fit together, forming one coherent unity. The installation Bench is made up of twelve ceramic segments combined to form a wavy, balanced surface. The second work, also composed of parts, represents a meadow, made out of filamentary structures mimicking the appearance of clumps of grass. The third work consists of hollow, balloon like forms. The many shades of blue conjure up images of air, sky and the feeling of open space.

The works are set in the peaceful whiteness of the gallery. This strategy of presentation suggests a relationship between the "white cube" and living spaces. Associations of a surreal park are quick to form: the bench, the grass, the balloons – as though the only thing missing are cheerful voices of children. By creating a subspace within a space, neutrality as well as the definition of space, are challenged. The fictitious park is embedded inside the gallery. The gallery is real; the park is not – or is it the other way around?

The space of objects is exposed to the space of time. Due to the shift in perception, the passive observer is substituted with the active participant. With the introduction of the active observer and taking into account the effect of interaction between the observer and the observation, new frontiers of knowledge emerge. The only constant is change, but in the form of a nonlinear process. All of Dani Žbontar's objects are composed of pieces, that feel displaceable. The author ignites in us the wish to play, to collect, to feel. She encourages the desire to change the world. A game, rhythm, a ritual. The unjust world with its rhythmical configuration poses a threat of indignation. Let us stop for a moment. Conjectures and ludicrous creations become allies.

Summary of criticism, Eugen Borkovski, July 2013, Grožnjan.